

БОРБА®

Габровският—Гоколски манастир

е живописно разположен високо сръдъ севернитѣ склонове на Стара планина. Манастирѣтѣ е основанъ от архимандритѣ Йосифѣ, известенъ по-късно въ борбата за църковна автономия като униатски архиепископъ Йосифѣ Гоколски. Въ сръдбата на просторния манастирски дворѣ, потъналъ въ цвѣтя и зеленина, день и нощ ромоли вѣлокаменна чешма съ осемъ чччѣра, построена презъ 1868 г. отъ народния майсторѣ Колю Фичето.

Никога не ще забравим!

Пакъ е септември!

Поводъ отново да се върнемъ 59 години назадъ къмъ кървавия 9 септември 1944 г., когато българскитѣ комунисти се възползваха отъ съветската окупация на България и завзеха властта. Поводъ, защото и днесъ убийцитѣ отъ следдевето-септемврийскитѣ дни се движатъ между насъ съ високо вирнати глави отъ чувство-то си за недосегаемостъ, ненаказани за извършенитѣ отъ тѣхъ престѣпления къмъ българския народъ. Поводъ, защото синоветѣ, дъщеритѣ и внуцитѣ имъ по силата на десетоноемврийския сценарий отъ 1989 г. разполагатъ съ реалната икономическа властъ, а оттамъ и съ движещитѣ сили въ политическия животъ.

Ние, а и тѣзи, които идватъ следъ насъ, ще обръщаме все повече погледъ къмъ тѣзи дни и събития презъ есенята на 1944 г. и ще се питаме: това, което архивитѣ разкриватъ, наистина ли се е случило – месеци наредъ повсемѣстенъ тероръ и кръвъ, масови убийства, лишаване на хората отъ най-елементарни граждански права. Съзнанието на нормалния човѣкъ не може да приеме, че дете въ майка е проплаквало, че въ срѣдата на двадесетия вѣкъ комунистическитѣ сатрапи сж “клали народа тъй, както турци не сж го клали”.

Господи, не имъ прощавай, защото въ демократична България живитѣ се ока-заха мъртви да възмездятъ убийцитѣ и тѣхнитѣ поржчителы. Не ни изкушавайте, социаллицемѣри, днесъ съ овчата си кротостъ. Вълчиятъ ви нравъ е изписанъ на челата ви. Утре вие ще бждете сжщителы като бацитѣ и дѣдитѣ си, защото генезисътъ ви е убийствено кърваво червенъ. Не случайно при гледката въ изоставенитѣ отъ васъ партизански бърлоги, кждето пленени войници сж съблѣчени голи, умърт-вени и на гърдитѣ съ ножъ изрѣзана петолѣчна звезда, се питатъ: комуниститѣ принадлежатъ ли къмъ човѣшкия родъ или не? На този въпросъ времето отговаря **не!** Това **не** бѣше потвърдено отъ дѣлата ви следъ 9 септември 1944 г., когато съ варварски садизъмъ умъртвихте хиляди български граждани, които имаха единст-вената вина, че... не носеха вашия нравъ. Вашитѣ бащи и дѣди и онѣзи отъ васъ, които по време на тѣзи събития сж били 17-18-годишни и още сж живи и сж взели участие въ тѣхъ, действително сж били прекрасни ученицы на даровититѣ си учите-лы. **Ленинъ** – разстрелвай! **Сталинъ** – убивай, защото мъртвитѣ не говорятъ. **Да,** мъртвитѣ не говорятъ, но ние, живитѣ, които сме минали презъ чистилището, наре-чено комунистическа властъ, ще говоримъ, и то не на обикновенъ, а на високъ гласъ и ще питаме: **Защо убихте**

Василка Дидова по пжтя отъ Ботевградъ до София?

Данаилъ Крапчевъ – задържанъ въ килия на стария турски занданъ въ Горна Джумая и тамъ пребить съ тояга?

Стефанъ Симеоновъ – областенъ полицейски началникъ въ Русе?

Владимиръ Попйордановъ – директоръ на прогимназията въ Самоводене?

Игнатъ Алурковъ – търговецъ отъ Самоводене?

Николаъ Цуклевъ – търговецъ отъ Самоводене?

Ангелъ Михайловъ – строителенъ бояджия въ Самоводене?

(Продължава на 3-а корица)

